ר"י יומנן סלנקא פיש נזיר-כך דהוחיל וסחומין הן אע"פ שמטורבין הן יפלו לנדבה: **מומר נדר יפל לנדבה**. והכא נמי כיון דהני מעות (ג) הוו להו מומר' ויפלו לנדבה ואין חוששין לומי מחמת שבהן: **תמנו לסני סחומין**. תנן דיפלו לנדבה דאין תורה אור

והלא דמי חטאת מעורבין בהן אר' יוחנן הלכה היא בנזיר דר"ל אמר לכל נדריהם ולכל נדבותם התורה אמרה מותר נדר יהא לנדבה בשלמא לר' יוחנן דאמר הלכה היא בנזיר אמטו להכי סתומין אין, מפורשין לא; אלא לבר"ל "לכל נדריהם ולכל נדבותם" מאי אוריא סתומין אפי' מפורשין? אמר רבא מפורשין לא מצית אמרת כבר פסקה תנא דבי ר' ישמעאל "ואת קדשיך אשר יהיו לך ונדריך בולדי קדשים ובתמורתם הכתוב מדבר, מה תקנתן? תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה' ובזל יעלם לבית הבחירה ויטנע מהם מים ומזון בשביל שימותו? ת"ל "ועשית עולותיך הבשר והדם" לומר לך "כדרך שאתה נוהג בעולה נהוג בתמורתה "כדרך שאתה נוהג בשלמים נהוג בולדיהם יכול אף ולד חטאת, ותמורת אשם? ת"ל רק" לדברי ר' ישמעאל א), ר"ע אומר אינו צריך דבי הוא אומר "אשם הוא בהויתו יהא" יכול יעלם לבית הבחירה ויטנע מהם מים ומזון בשביל שימותו? ת"ל "ועשית עולותיך הבשר והדם" אמאי? הא ולד חטאת הוא דגמרין בה מיתה? אי לאו קרא ה"א ולד חטאת בכל מקום ולדי מעורבין בהן ולתרבה לקמן מוכחת כדמי חטאת דוקא מעורב בהן [או] (כדר) ר] נמקבלה הלכה שיפלו לנדבה אבל דמי עולה ושלמים לבר מעורבין יחד לא נאמר בהן שיפלו לנדבה אבל אם דמי עולה חניין עולה וחניין שלמים: **רבי** אומר בן לקים לימ אומר בשלמים ולכל מדותם התורה לחמרה מותר מדר יהיה לנדבה. וכל קדשים מיר בנדר אם בחין ע"י שנדר ה] בנדור ואפילו החטאת ואכברת הוא לחוקומי במותר כי הלי דבשאר מותר לח מצאת לה דאם הפרים [מעות] לעולה ומותרתו שהועלו הבמות יכול להקריב מהם עולה וכן שלמים כמו שהפרים מחמילה וסברת להעמידם במותר

סתום כי הלי חטאת עולה ושלמים מעורבין יחד:

בשלמא לר' יוחנן דאמר הלכה היא בנזיר אמטו להכי סתומין אין מפורשין לח. שכן נאנית הלכה למשה מסיני

מפורשין לח מנית אמרת. דיפלו לנדבה דכבר פסקה תנא דבי ר' ישמעאל דולד חטאת ותמורת חטאת במותר שלה לעלות ולח לנדבה דהכל נקרא "מותר חטאת" בין ולד חטאת בין תמורת חטאת כי הכח דמפרים מפורשין ושיפר לה בעלה לו ההיח תקנן במסכת מעילה (דף יח.) היכח דהפרים מעות למזירותו ומת והיו לו מעות מפורשין כל הנה אחיון חטאת עלמן שם מותרות עליהם וה"ה דמלי למימר דהכלה גמירי לה חטאת מתה מנה ניחה ליה לאתויי הנח דבי ר' ישמעאל [דתנח] חטאת מתה עולה ושלמים יקריבו שלמים כל אחד כדיניה כמו במסכתיה דקחמר עולה מיקרב עולה: **רק** קדשיך לאבר יהיו לך. בתמורה ברים פ' חלו קדשים דרים: "רק קדשיך" חלו התמורות "לאבר יהיו לך" חלו הוולדות "ושלמים גופייהו" לח לישנריך לאבר כבר מפורש בזיקדא זאת תורת עולה ותורת שלמים: **ומאי** חקנתן חטאת ובאת ביכולים יכול יעלם לבית הבחירה ויטנע מהם מים ומזון כדי שימותו. כלומר יכניסם כדרך שמוזין בולד חטאת ובתמורת חטאת לחלו למיתה: **ת"ל** "ועשית עולותיך הבשר והדם". סיפא דהחי קרא "ודם יזרוק יסך" והבשר החלך "רק קדשיך" ומסיק ליה חאי קרא "רק קדשיך" לח לישנריך לאבר כבר מפורש שקריבין למזבח כתורת עולה שחתה טהא בשלמים דסיפיה דקרא חייבי בשלמים דכתיב "והבשר חאכל" כתורת עולה ונקט חמורה לגבי עולה דחכר לח שייך ביה ולד וגבי שלמים דנקבה נקט ולד: **יכול** לח ולד חטאת ותמורת חטאת יקריבו. גבי חטאת נקט ולד שהיח בחה נקבה וגבי חטאת שהוח זכר וסכי קחמר יכול לח ולד חטאת מנהוג בו דין חטאת ובתמורת חטאת דין חטאת לומר ת"ש דלח ולד חטאת ותמורת חטאת לחכין ורקין מישוחין: **ר"ע** אומר [ליט לריך]. דליט מנית לחטאת חטאת עלמו: **קתני** יכול יעלם. כמו חמר מר: **ואמאי** הא נבי ולד חטאת הוא דגמירי ליה מבית הבחירה ולא חייבי בשלמים ועולה מיכלא מיקרב עולה: **אי** לאו קרא הוה אמינא יכול לח ולד חטאת ותמורת חטאת יקריבו [דלא] יקריבו כי לחטאת הוא דאתא לומר שחיו קרב חטאת הוא אבל קרא הוה אמינא מנהוג בתמורת חטאת [כדין תמורת עולה ופריך הא נמי הילכתא] דכל שבחטאת מתה בחטאת רובעה לפי' ר"ת דפירש כל שבחטאת מתה בחטאת עולה פריך הכי דמשמע [דאי לאו קרא ה"א] דדין תמורת חטאת] כדין שנהג בתמורת עולה דין עולה וליחא הלכה דתמורת חטאת לח לקריבה חטאת חלח עולה ומבני דולדי לחטאת נמי לריך קרא לומר [שחטאת קרב] חטאת ותחטאת לקי עלה בעשה דהכי משמע קרא תמורת עולה וולד [שלמים] יקרב כל אחד במינו הלי לטאת עולה והלי לטאת שלמים כדכתיב תבח ונבחת ועשית עולותיך הבשר [הא] ולד חטאת ותמורת חטאת לח תבח ותקריב לטאת חטאת ותמורת חטאת לטאת לטאת ח] עולה חלח ולד חטאת מתה מהילכתא קרייב לטאת עולה לפירוש רבינו שם דבסמוך לחי הבח מכלל עשה עשה דלי מהילכתא הוה לחימה הילכתא שלח יקריב חטאת ותחטאת לח מקריב ליה לח מיחייב קח מחמע לן קרח

*) [ציין לע"ב.

* ובה"ג ס"ל כרי"ם דלמ"ל כרבי יוחנן דאמר דבאימורי אמרינן דאי חלאות יכלו לים המלח

* דכל מומר חלאות אחיתה אצונא - נדר חלאות מיי ומשו מוקא החמיר

ה) דהוו: ג) חנן: ג) [ע"ש] ד) [ע"ש] ה) [ע"ש] ו) [ע"ש] ז) [ע"ש] ח) [ע"ש] ט) [ע"ש] י) [ע"ש] כ) [ע"ש] ל) [ע"ש] מ) [ע"ש] נ) [ע"ש] ס) [ע"ש] ע) [ע"ש] פ) [ע"ש] צ) [ע"ש] ק) [ע"ש] ר) [ע"ש] ש) [ע"ש] ת) [ע"ש]

(ה) רש"י ד"ה יכול יעלם וכו' ועשית עולותיך תמות עולה בבשר והדם וכו' כדרך שאתה נוהג בשלמים: (ב) ד"ה ת"ל רק עולה וולדות בשלמים: (ג) ד"ה אמאי הא ולד חטאת הוא דגמרי ליה מבית הבחירה וכו' דגמרי כה מיפה בלנד:

א) נמ' רבי עקיבא וכו' בהוויתו יהא. ל"ל עי' פ"מ ופסוס פ"ב ד"ה ר"ע: ב) [תוס' ד"ה (בדף הקודם) בגמ"ס יפלו לנדבה וכו' מפני שלמין נבא נכוון שלמים ומייתי מתניתין בסחומין כ"ל: ג) בא"ד לאמר דוקא נחירותי דאי יכול לכניסה דמשמע קלת ממירותיה לא לאכול לקרבנות מירותי דמשמע אכול וכו' כ"ל. פ"מ: ד) ד"ה סגה"ס שלמים וכו' מה מד. פי' כדר נמתן וכ"ב נאמר: ה) ד"ה ובבל"ל וכו' שנדר נמנוך מלא נמוך ממתן. וכ"ב נאמר: ו) ד"ה קתני וכו' דדין תמורת חטאת נמתן. פי' דדין תמורת חטאת נמתן. וכ"ב מנהוג בתמורת חטאת דין חטאת ובאת וכו' שם. וכ"ב ופ"ב ד"ה ר"ע: ח) בא"ד ותמורת חטאת נמי עולה נמתן וכ"ב חטאת. פ"מ:

והלא דמי חטאת מעורבין וכו' ואיך יפלו לנדבה וה"ח דהוה מצי למפרך והלא דמי שלמים מעורבין בהן ואיך יביאו מדמי שלמים עולות: אמטו להכי סתומים אין מפורשים לא שכך קבלו הלכה למשה מסיני. מפורשים לא מצית אמרת כבר פסקה תנא דבי ר' ישמעאל דולד חטאת ותמורת חטאת למיתה אולא. וה"ה דמי חטאת ונתכפרו בעליה ו) דהלכה למשה מסיני דכולהו מתות אלא דניהא ליה לאתויי תנא דבי ר' ישמעאל דדריש להו מקראי. וכיון דהחטאת מתה גם המעות כיון דמי למיתה דקדושים ב) [מנחות ג.] משום דקדושים חטאת ואשם מתכפרין. ג"ל [ויקרא ו:] ובתורת כהנים ובתורת כהנים ובתורת חטאת דלמיתה אולא. תלמוד לומר ועשית עולותיך הבשר והדם. ובסיפרא דקרא נמי כתיב הם ובחיך ישפך [והבשר] תאכל דהיינו שלמים: כדרך שאתה נוהג בעולה תנוהג בתמורתה וכדרך שאתה נוהג בשלמים תנוהג בולדן ותמורתן יכול אף ולד חטאת ותמורת אשם כן. לא הזכיר באשם ולד ראשם בא וכר ומשום דנקט באשם א' נקט בחטאת נמי א': תלמוד לומר רק לשמועי ולד חטאת ותמורת אשם ר"ע אומר אינו צריך מישום לאשם: ואמאי הא נבי ולד חטאת הוא דגמירי דהא חטאת מתות הלכה למשה מסיני אבל עולה ושלמים מדגלי הלכתא בחטאת אבל אינהו לא: הוה אמינא ולד חטאת ככל מקום וכו' אי הוה כתיב תשא ובאת ולא הוה כתיב ועשית עולותיך ה"א דהלכה היא בחטאת למות בכל מקום ופשוא ובאת הוה דרשי דישאר ולדי קדשים יפותו בבית הבחירה:

ג) נלמה דמכר כלך ונ"ל דסו"ס דכוי מני למימר דהלמ"מ הוא דכולהו וכו'.

לא א ב מיי' פ"ג ופ"ד מהלי' תמורה הלכה ג"ה: לב ג מיי' שם פ"ג הלי' ו ופ"ד הל"ב: